

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci Iudimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Distributiuus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

simplicitus, p simpliciter. Sescuplex, id est uno minus q̄ duplex, ait
Regius in Fabium.

Arius a.um.

In arius a.um. sic eunt unarius, binarius, ternarius, quartarius, ses-
narius, septenarius, octonari⁹, nouenarius, denarius, undenarius &c.
uicenarius, trigenarius, uel tricenarius, quadragenarius, quinque-
narius, sexagenarius, septuagenarius, octogenarius, nonagenarius,
centenarius, ducentenarius &c. millenarius, hęc significat numerū alī
arum rerū que non numeratur, ueluti lapis centenarius, id est cētū
libras, sic in alijs mensuratis, homo quadragenarius. i. quadraginta
annorū, sic in similibus. Grex centenarius, id est centū capitū, sic in si-
milibus. Centenariū numerū annorū, quia numerus omnia cōples
ctitur, non dices millenariū annū, nec millenaria pondo &c.

Distributiuus.

Distributiuus numerus qui etiā dicit diuiduuus, est qui pluribus alijs
quid diuidit, ut dedi discipulis bina poma, id est cuiq; discipulor; de
di duo, diuidua etiā dicunt partitiua, ut quisq; alijs &c. Numeri ergo
distributui sic eunt, singuli l. la. bini, terni, quarterni, quini, seni,
septeni, octoni, noueni, deni, undeni, duodenri, deniterni, deniquater-
ni &c. uiceni, triceni, q̄drageni, q̄nq̄geni, sexageni, septuageni, octo-
geni, nonageni, cēteni, ducenteni, trecenteni, q̄dringēteni, q̄ngēteni, sex-
cēteni, septingeni, octingeni, nōgeni, milleni. Hi numeri in propria signifi-
catōe distribuit, & p signa uniuersalia declarāt, ut singuli cuiq; unū
bini cuiq; duo &c. ut ad Ioānē & Petrū dedi ternas ep̄las. i. ad utrū
q; tres, poetē abutunt his pro cardinalibus, & alij quoq; sed rarius.
Virgi. Gurgite septeno rapidus mare sumouet amnis. i. septē gurgi-
tibus. Idem. Per duodena regit mūdi sol aureus astra. i. p duodecim
astra. Pli. Septuageno coitu dixit, p septuaginta coitibus. & patet ex
dictis habere aliquādo singularē numerū, quod tamē raro fit, & oī
no improprie, ut docuit Martia. Capella, quē sequūtur Nebrissen.
& Lancilot. Ego ut plures alij, in carmine sepe posui casus ternus, p
tertius casus. De propria significatiōe, ut creabantur oīm bini con-
sules. i. singulis annis duo. Est tamē ubi, p cardinalibus capiunt sine
uitio in genere quo uis orōnis, ut si substatiua quibus adduntur, nu-
mero singulari careāt, qbus numerus cardinalis addi nō pot & plu-
raliter illis etiā addit̄ vni, vnæ, vna, vt vng. binæ, ternæ &c. nuptiæ
scalæ, scopæ, litteræ, pro ep̄stola. Cato tñ dixit duas scalas, quia sca-
la singulariter plærūq; legit, sed pro mobili, littera pro ep̄stola poe-
ticū est. Quid. Quā legis a rapta Briseide littera venit, codicilli aus-

Ioannis Despauterij Niniuitę.

thore Valla, licet inusitate codicillus dixerit Iustinianus. Idem est si singulare est diuersi generis, ut binæ, deliciæ, epulæ, nūding, duos tñ liberos recte dñ. eris, quia singulariter reptum est, & subaudit filius si dicas, quorū vñus &c. Et nequeunt certe numeri iam dicti in singulari carētibus, p̄prie capi propter ambiguitatē, ideo nō dicam, dedi ad te & petrū binas litteras, pro cuiq; duas epistolas, sed dicā binas epistolas. Itē dicā binas litteras, quarū alteras non autē alterā, quia intelligi deberet litterā, quod fieri nō potest in soluta oratione. Salust. in Catil. Hi postea c̄p̄ in vna moenia cōuenere. Idem in Iug. Vbi vñæ & alterę scalę cōminutæ sunt. Et ff. de damno infecto. l. si ædibus. Et si vñas ædes cōmunes, Baptista pius in Plautū deridet. dicētes ædes pro domib; singulari carere, de quo videbis in heteorclitis. Tricenū & vicenū g in c mutauere. Trecenū etiā pro tres centenū dicimus per syncopā, quā locum habet supra centū, infra vero nō, in hoc genere numeroꝝ sic. duceni, quadringeni, quingeni, sexcenti septingeni, octingeni, nongeni per syncopam recte dicūtur, etiam in prola pro octingenti, septingenti, &c. cēteni & mil leni non syncopant. Trino libello pro tribus libellis dixit Diomedes, sed trinus. vnde trinitas, est in raro doctissimorū vſu. Male credit legulei bina significare quattuor, dena vigiti &c. Itē bini, nō autē bini & bini, vt triuiales loquunt, quotenī, n̄, na. pro quo iuenit apud doctissimos. Col. li. vi. capite. ij. quotena semina iugerū in ter nos pedes, inde in denos pedes disposita recipiat. Ibi quotena pro quo accipi docet, qā in ipsa narratiōe quū descripsit locum dicit, quāero quo seminibus opus sit quū quinū pedū spacia inter semi na desyderant. Nota quinum pro quinorū, & in fine ait. Totidem dices esse opus seminibus. Cic. ad atticū li. xii. In ripa nescio q̄tenorū iugerū vt certa precia cōstitueret. i. quot. Sic etiā Stati⁹ in Syluis Lāpade nouena. i. nouē. Non ideo legent triuiales tale exemplum quale est, boues arant bini, quotenī equi. Dicā quod legi dictum a Plotio. Non licet grāmatico se verborū authorē facere, si quidem alienis verbis illum glossulas facere professio cogit, & illud recitatum ab Aulo Gel. & Macrobio. Inauditū verbū tanq; scopulum fugiendū esse. Totenus, quotennis, totennis, & id genus plurimā a Prisciano sine autoritate, vel abs triuialibus effusa sunt omnino, vt inaudita doctissimis fugiēda. hēc de quotenus Lanciloti sunt.

Aduerbialis.

Aduerbialis numerus est aduerbiū numerale, ut semel, bis, ter, qua ter, quinquies, sexies, septies, octies, nouies cum u litera, non cum n,